

ಹೌದಾ?’ ಎಂದು ಮರುಮಾತು ಹೊಸೆದರು.

ನನ್ನ ಗಂಡ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಲು ಜಾಣ. ಚೆನ್ನಾತಿನ ಆಸಾಮಿಯೆಂದೇ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ಗಾಂಧಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾತೆಂದರೆ ಅಲಂಕಾರ. ಮಾತೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಪಟ್ಟಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮ. ಮದುವೆಮುಂಜಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ನೆಂಟರನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ, ನೆಂಟರೇ ತಾವಾಗಿ ಬಂದು ಕಲೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚುಂಬಕ್ಕೆ ಸೋತು ಸೋತು ಮುಂಬರುವ ಮೊಳೆಗಳ ಹಾಗೆ, ಮುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಸುತ್ತುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ನೀಲಿ... ಏನೀ ಇದು ಹುಡುಗಾಟ?! ಏಲೀ ಸಾಕು...’ ಎಂದು ಮುನಿದು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ. ‘ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಒರಗೆಯವರದಲ್ಲ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವಳ ತಲೆಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಎರೆಸೋ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ...’ ಆಗಾಗ ಕನಲುತ್ತೇನೆ. ‘ಚಿನ್ನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸೇನಲ್ಲ... ಇಷ್ಟತ್ತಾರಾಯಿತು. ವಯಸು ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಡು ಸಿಗೋದು ಕಷ್ಟ ಅಂತ ತಂದೆಯಾದ ನಿಮಗೆ ಅನಿಸೋದಲ್ಲವಾ?’ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ? ಈ ಮನುಷ್ಯನ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ರಿವಾಜೇ ಬೇರೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವನ್ನೇ ಆಡುವರು. ಇಲ್ಲಾ, ‘ಕನಕ... ಕನಕಾ... ಕಾಯಬೇಕು ಕಾಲ ಕೂಡುವ ತನಕ...’ ಎಂದು ಮಣಿಮಣಿಯಾಗಿ ಆಡಿ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಚಿನ್ನವೂ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಿದ್ದಳು. ಮದುವೆ ಕುರಿತ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿ, ದೈಹಿಕವಾದ ಸಹಜಾಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಇದ್ದಳು. ‘ಐ ವಿಲ್ ಟ್ರೈ ಡೇಟಿಂಗ್ ಸಮ್‌ಒನ್ ಆಫ್ ಮೈ ಜಾಯ್ಸ್...’ ಅನ್ನುವಳು. ತೋರಿಸಿದವರನ್ನೆಲ್ಲ, ‘ನೋ... ನಾಟ್ ಮೈ ಟ್ರೈಫ್...’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಳು. ‘ಲಿವಿಂಗ್-ಇನ್ ಮಾಡುತ್ತೀನಮ್ಮ... ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕೋ, ಅಥವಾ ನಡೆಯುತ್ತೋ ನಡೆಸಿದರಾಯಿತು...’ ಎಂದು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ನಡೆಸುವಳು. ‘ಕಾನ್ಸ್ ಬಿ ಕಮಿಟೆಡ್ ಟು ಅ ಮ್ಯಾನ್... ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಒಬ್ಬನ ಜೊತೆ ಇರೋದಾ? ನೋ ನೋ!’ ಎಂದು ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬದ್ಧತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನೇ ಆಡುವಳು. ‘ಕಂಪ್ಯುಟಿಬಿಲಿಟಿ ಕಷ್ಟ, ಅಮ್ಮ... ನನ್ನ ಕೊಲೀಗ್ ಪೂಜಾನ ನೋಡು, ಗಂಡನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಂದು ಅಪ್ಪನ ಮನೇಲಿದ್ದಾಳೆ. ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ! ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಜಗಳ ಆಗುತ್ತಂತೆ... ಈಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅಲ್ಲಮ್ಮ, ಟೈಮ್ಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಚೇಂಜ್ಡ್...’ ಎಂದು ವರಸೆಗೆ ತೊಡಗುವಳು. ‘ತಾರೀಖ್ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ... ಅದೇ ನಿನ್ನ ಕಸಿನ್ ಶಾರೀ ಆಂಟಿ ಮಗಳು—ಮೊನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಒಲಿದು ನಲಿದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳಲ್ಲ, ಈಗ ಪಾಡೇ ಬೇಡ ಅಂತಾಳೆ... ಆರು ತಿಂಗಳು ಕೂಡ ಜೊತೆಲಿರಲಿಲ್ಲ ವಂತೆ... ಬಿ ಈಸ್ ಪರ್ಫೂಂಂಗ್ ಡಿವೋರ್ಸ್ ನವ್ವ್...’ ಹೆಹಾರುವ ಮಾತು ಹೇಳುವಳು.

ಈ ನೀಲಿಯಾದರೂ, ಯಾವೊತ್ತೂ ಮಗಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅನುಮೋದನೆಯಿಲ್ಲದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ... ಮಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅಸ್ತು ತಥಾಸ್ತು! ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತು ಕಾಲ ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತವಳು ನಾನು... ತಾಯ್ಯಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೆಲೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ! ಮಗಳಿಷ್ಟವೇ ತನ್ನಿಷ್ಟವೆಂಬತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಮಣಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನದಿನವೂ ಅದದೇ ದಾವೆ. ಚಿನ್ನವಿನ ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ. ಇರುವ ಮೂವರು ಎರಡು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆದುಹೋದವು; ಯಾವೊತ್ತೂ ಅಪ್ಪ ಮಗಳು ಒಂದು, ಮತ್ತು ನಾನೇ ನಾನಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು. ಮಗಳ ಪರವಾಗಿ ನೀಲಿಯ ವಕಾಲತ್ತು. ನನ್ನ ಪರ ನಾನೇ... ಹೀಗೆ!

ಹೀಗೆಯೇ ಐದಾರು ಸಾಲು ಕಳೆದವು; ನಾನು ಮಗಳ ಮದುವೆ ಕನಸುತ್ತ; ಅಪ್ಪಮಗಳು